

Poročilo s praktičnega usposabljanja na Malti

In letalo je pristalo ... Že ko sem prvič stopil na ozemlje otoka Malte, se mi je vse zdelo tuje. Bil sem pod tujim podnebjem, med tujimi ljudmi, obdan s tujimi zgradbami. Ali bom zmogel?

Vstopil sem v svoje stanovanje, kjer sem se šele zavedal, da bom tukaj 3 tedne. Zdelo se mi je tako zelo dolgo. Ogledal sem si sobe in bil kar zadovoljen, nato pa sem stopil na balkon ... V tem trenutku in ob božanskem pogledu na mesto Mosta in njegovo znamenito cerkev Rotundo sem šele začutil Malto. Dobil sem odgovor na svoje vprašanje, zmogel bom, avantura se je šele začela!

Vsega osuplega me je našel sostanovalec Davide, s katerim sem si tudi delil sobo. Prijazni Italijan mi je predstavil še preostale sostanovalce; Giovannija, Angela, Tobyja in Clemence. Vsak iz druge dežele, vsak s svojo zgodbo. Vsi so bili starejši od mene, zato sem si še bolj prizadeval, da postanem tako odgovoren, kot so tudi oni. Popolnoma »odraslo« sem se odpravil v trgovino po svojo prvo zalogo hrane. Drži, nisem nikakršen »masterchef«, ampak tri tedne bo pa vendar treba nekaj imeti za pod zob. Branje receptov z interneta ter packarije v kuhinji našega stanovanja so bile moja vsakodnevna, a kot sedaj že odgovoren dijak sem seveda vsakič za seboj vse pospravil. Višek svojih kuharskih sposobnosti pa sem dokazal ob rojstnem dnevu svoje sostanovalkle Clemence. Nobeden od nas ni znal speči torte, zdelo pa se nam je, da si jo Clemence le zasluži. Ker je Clemence Francozinja, me je prešinila ideja, da torto sestavim malo drugače. Kupil sem dva paketa croissantov ter torto sestavil iz teh, nato pa smo z Davidejem in Angelom dodali še 22 svečk, da bo torta popolna. Uspelo nam je, Clemence je bila popolnoma presenečena in navdušena. S takim vzdušjem smo praznovali vse do poznih ur. Minilo je le nekaj dni, saj se še niti nismo poznali, nismo znali niti pravilno izgovoriti imen med sabo, a prijateljstvo se pač zgodi.

Po sestanku z organizacijo Paragon se je začel moj prvi delovni dan. St Anthony's Pharmacy je ime lekarne, v kateri sem aktivno preživel svoj čas na Malti. S svojo mentorico Mariso sva se kaj kmalu spoprijateljila ter razglabljala o vseh možnih temah – znova nekaj koristnega zame, saj sem krepil svoj besedni zaklad angleščine. Spoznal sem se z delom v lekarni in naslednji dan sem že vedel, kako se čemu streže. Motiviran in pripravljen pomagati sem tako sodeloval pri delovanju lekarne, ki se nahaja v mestu Mdina, natančneje v Rabatu. Nekega dne pa sem prebiral po zdravilih, ko se mi je pred očmi zasvetila zelena barva ... Saj ni mogoče, saj to je Krkin Daleron Cold 3! Mešanica občutkov ponosa, sreče ter domoljubja se je zgodila v meni. Tedaj sem se zavedal, kako daleč seže trdo delo paradnega konja slovenske farmacije.

Poleg dela sem zagotovo našel čas za širjenje obzorij tudi izven štirih sten rabatske lekarne. Potovanja od znamenitosti do znamenitosti so bila vsak dan obvezna, moral sem videti, kar se je videti dalo. Od prestolnice Vallette, vse do Mdinskega obzidja, Dingli klifov in pa otoka Comina, kjer se nahaja kristalno čista

Blue lagoon. Slednja je bila nekaj najlepšega, kar sem videl v življenju. Ob pogledu nanjo sem se zavedal, kako vredno se je malo bolj potruditi, da lahko potem vsaj za trenutek, en sam trenutek zreš v to definicijo lepote narave.

Dnevi so minevali vse hitreje, na Malti pa sem se počutil vse bolj domače. Arhitektura v arabskem slogu, krščanska vera, ogromne cerkve in preprosti ljudje so le nekatere izmed značilnosti Malte. Sprehodi po ozkih ulicah so idealni za odkrivanje samega sebe. Drži: kdor potuje, se поблиže spozna. Šele tu, na tem otoku, sem spoznal, kaj vse zmorem. Odprl sem vrata v nov svet, ki so se mi nekoč zdela tako zelo nedosegljiva. Navezal sem stik s prijatelji, cimri, sodelavci, pa tudi z Malto samo. Ostala bo nekje v meni, nosil jo bom s seboj. A kliče me dom, kliče me Slovenija. In prav je tako. In vesel sem, da je tako. Adijo, Malta, hvala ti za vse in nasvidenje. Živijo, Slovenija, gremo naprej!

Dino Subašić, 3. a KT